

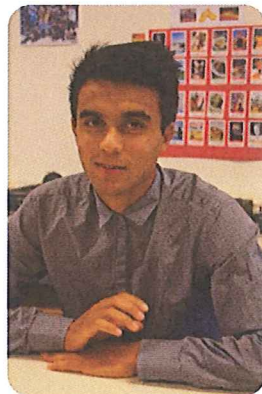
Hartenkreten uit Emmen

Brieven van jongeren uit de gezinslokatie

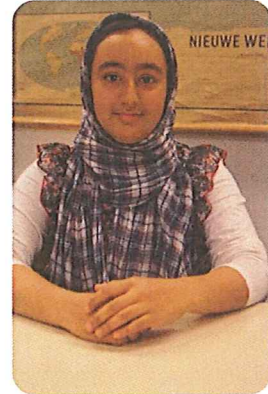
Narin

Jamal

Bahareh

Levensverhalen geschreven door:

Arsen, Ragavan, Roy, Narin, Nancy, Jamal, Hend, Bahareh, Arpine en Mehri

Geachte koning
Willem Alexander

Hallo, ik wil graag in Nederland blijven ,want in Nederland is veilig voor ons
(voor mijn vader,me moeder ,me broertje, me zusje en voor me zelf)
Omdat Nederland is een veilige, vrije land en mensen er zijn aardig .
Hier in Nederland ik heb vrienden gemaakt en ik kan Nederlandse taal praten.
Ik zit op goeie school op Esdal college. Er zijn aardige leraren en leraressen .
Daarom ik vind er makeleik om te leren .Ik vind niet leuk om te verhuizen.
Het is moelik voor ons,want je moet als op nieuwe beginnen , voor me
vader is nog erger want hij is ziek .Voor me is ook moelik , want je moet nieuw vrienden
maken en naar nieuwe school en alles op nieuw wennen .
We kunnen niet terug naar eigen land , want we hebben geen eigen land.
En ik wil graag in huis wonnen, ik zei al all mijn vader is ziek.
En wij (ik ,mijn zusje en mijn broertje) hebben geen ruimte om huiswerk te maken.
Het is heel moelik voor ons.

Groetjes

Jamal

Geachte Koning,

Ik ben Arpine

Ik ben 13 jaar oud.

Ik kom uit Rusland.

Ik ben al bijna 3 jaar in Nederland. Ik woon met me ouders en zusje. Ik ben al ongeveer 5 keer verhuisd. Dat vind ik dus zo moeilijk.

Ik kan me niet meer herinneren wat me 3 jaar geleden gebeurde. Eerst gingen we naar

Ter Apel. Ik was gewoon bang voor alle mensen die er waren.

Na 1 en een half maand moesten we verhuizen naar Budel-Dorplein toe. Toen ging mijn moeder werken in een kapsalon in Almelo. Door die werk moesten we verhuizen naar Almelo toe. Daar had mijn moeder 6 maanden gewerkt. Maar toen hadden we negatief van IND gekregen. En mij moeder mocht niet werken. Door die negatief moesten we weer verhuizen terug naar Ter Apel. Na ongeveer 10 dagen kwam politie naar ons huis. We kunnen toen niet verhuizen, want mijn vader was in het ziekenhuis. Maar die politie zei dat als mijn moeder niet naar Ter Apel gaat, worden kinderen (wij) van haar opgepakt. Mijn moeder had geen keuze meer. De ergste was dat we in een gesloten auto zitten moesten, met politie er in. Ik was de hele weg aan het huilen. Toen we in Ter Apel waren kregen we een caravan. Na een dag begon mijn hoofd veel pijn te doen, tot nu toe. Na 6 maanden moesten we nog een keer verhuizen naar Emmen.

Ik wil niet meer denken aan wat er gebeurt als ik terug gestuurd word. Als ik het terug herinner wil ik ineens huilen. Ik herinner nog hoe wij moesten verstoppen en naar Nederland toe komen. Ik leefde als kind in Rusland en in eens ging dat weg. Ik weet niet wanneer ik mijn ouders voor het laatst had gezien aan het lachen. Ik wil gewoon leven net als die anderen.....

Ik wil dat u weet dat lang niet alle kinderen in Nederland zijn gelukkig. Soms denk ik ook "Waarom hebben we zo'n leven, en die andere kinderen gewoon andere leven". Met wat zijn we anders dan die gelukkige kinderen die in Nederland wonen? Waarom krijgen veel mensen wel en sommige niet.....

Is dat eerlijk, denkt U? U weet wat mij (en niet alleen mijn) grootste wens is.

IK HOOP DAT U ALLE ONGELUKKIGE KINDEREN DIE IN NEDERLAND WONEN GEWOON ZAL GELUKKIG MAKEN...

Groeten Arpine

Geachte Koning,

Ik ben Bahareh (13) en ik kom uit Afghanistan.

Ik woon al bijna 4 jaar in Nederland.

Wij trokken naar Nederland toe omdat wij problemen hadden.

Ik weet niet wat het probleem was en is.

Ik woon nu in AZC Emmen met mijn ouders en zusje (8) en broertje (4).

Ik hoor van veel Afghaanse mensen dat als je Christelijk wordt krijg je status, maar ik ga mijn geloof niet veranderen voor een verblijfsvergunning.

Ik ben Moslim en ik hoop dat ik een Moslim blijf !

Ik ben in Nederland gekomen omdat ik problemen had, ik ben hier gekomen voor mijn veiligheid niet om van geloof en andere dingen te veranderen.

Precies op de dag dat het bij ons oud en nieuw was kreeg ik te horen dat we negatief hadden gekregen. Ik kon er nachten niet van slapen, ik had stress en spanning.

En een dag daarna kwam de "Dienst Terugkeer" naar ons toe en ze zeiden "Jullie moeten binnen 3 dagen alles opruimen want jullie gaan verhuizen".

Zou u alles waar u al 2,5 jaar woont binnen 3 dagen kunnen opruimen en verlaten?

Ik ging toen naar Vugt verhuizen waar we alleen maar een kamer hadden. Ik kon er niet tegen. Als ik zou uitrusten kon dat niet want de tv stond hard en mijn broertje en zusje schreeuwden.

En na 3 maanden alweer te horen gekregen dat we moesten verhuizen. Dit keer was het verhuizen naar Emmen, waar ik nu woon. Hier is het best wel een leuk AZC maar ja, eigenlijk wou ik dat ik nu in mijn eigen huis woonde.

Ik heb nog steeds veel stress en spanning want ik hoor elke dag van alle vrienden van ons in alle andere AZC's dat alle Afghaanse gezinnen die nog geen verblijfsvergunning hebben, worden tot eind 2013 terug gestuurd en daar hoor ik waarschijnlijk ook bij. Daar ben ik echt niet blij mee.

Ik zie elke dag mijn ouders vol met verdriet en stress, daar word ik boos, verdrietig en chagrijnig van.

Ik en mijn gezin zijn allemaal gewend aan Nederland.

Als ik terug word gestuurd kan ik niet meer studeren en heb ik geen rechten als een meisje.

Als ik terug word gestuurd moet ik de hele dag thuis blijven want het is te gevaarlijk om naar buiten te gaan.

Mijn zusje zit nu in groep 5,6 en mijn broertje in groep 1,2.

Mijn ouders hebben al wat Nederlands van mij en mijn zusje geleerd.

Op school kan ik me vaak niet concentreren want ik zit helemaal ergens anders met mijn gedachten.

Mijn moeder is 29 jaar en heeft allerlei ziektes. Vb. Reuma, Migraine.

Ik wil niet terug naar Afghanistan want ik ben gewend aan Nederland, hier draag ik wat ik wil en doe ik waar ik zin in heb.

Ik wil heel graag in Nederland blijven. Hier ben ik niet hoe mensen in mijn omgeving willen dat ik ben. Niemand verlaat zijn land voor niks. Ze hebben zeker een probleem dat ze naar een ander land vluchten. Net als ik.

Ik hoop dat ik binnenkort te horen krijg dat ik in Nederland mag blijven.

Als eerste wil ik samen met mijn gezin zijn, als tweede wil ik dat we gelukkig en gezond zijn, en als derde wil ik dat ik hier mag blijven.

Ik hoop dat u deze brief leest en dat het indruk op u heeft gemaakt!

Groetjes Bahareh

Naam : _____

Cijfer : _____

Vak : _____

Datum : _____ Klas: _____

Geachte Koning

Ik ben Nancy A. ... Ik ben geboren in Oekraïne. Ik heb daar 3 jaar gewoond maar na 3 jaar mochten wij daar niet meer wonen. Mijn ouders hebben beslist om naar Rusland te vluchten om daar hulp te vragen. Maar daar hebben wij ook geen hulp gekregen en wij moesten die land ook verlaten. Daarom zijn wij nu in Nederland.

Wij wonen al 3 jaar in Nederland. Ik woon in het AZC Emmen. Ik ben vaak verhuurd naar andere AZCs. Ik moet ook heel vaak mijn school veranderen. En dat heeft slechte invloed op mij en op mijn studie gehad.

Ik voel mij niet veilig in het AZC en ook zelf op het school want ik ben bang dat elke moment kan de politie mij en mijn familie pakken en naar de gevangenis brengen. Ik heb heel vaak gehoord en gezien dat politie 's ochtends om 06:00 uur komt naar het AZC pakt een familie en brengt naar de gevangenis en stuurt terug naar hun eigen land. Ik ben bang dat zij gaan het zelfde met ons doen ik ben heel bang van de gevangenis.

Ze zeggen dat wij terug moeten naar ons eigen land naar die land waar mijn ouders geboren zijn. Ik ken die land niet wij kennen daar niemand en ik ben daar niet eens geboren. Maar IND zegt dat wij daar terug moeten. Dat is voor mijn een vreemde land en ik wil niet terug naar die land.

Ik wil mij veilig voelen en gewoon normaal wonen met mijn familie in Nederland want ik voel dat ik veilig hier kan wonen en zelfs kan

naar school gaan, want in Rusland mocht ik niet naar school gaan. Ik wil heel graag in Nederland blijven wonen en naar school gaan net als een gewoon normaal kind die alle rechten heeft om naar school te gaan. Ik wil heel graag mijn studie afmaken en laten goede beroep krijgen. Ik hoop dat u ons helpt en iets gaat voor ons doen want het is belangrijk voor mij en voor mijn familie. Want wij willen veilig en normaal wonen.

Alvast bedankt

Met vriendelijk groet

Nancy A.

(15)

en Roy A.

(16)

Geachte koning

Ik ben Arsen, ik ben 15 jaar oud, ik woon in Emmen met mijn ouders en broertje. Ik kom uit Armenië. Ik ben al 2 jaar een maand uit mijn land. En ik kan redelijk goed Nederlands praten.

Ik heb veel mee gemaakt in Armenië en het heeft grote invloed op mij. Ik ben al vijf keer verhuisd en elke keer als ik verhuis dan raak ik mij in de stres. Elke keer nieuwe mensen, nieuwe omgeving. Ik woon al 2 jaar een maand in Nederland en ik heb al zo veel dingen mee gemaakt. Mijn moeder heeft een zware zwangerschap gehad, mijn broertje is met problemen geboren. Mijn moeder heeft een zware psychische problemen, en mijn vader maakt heel veel zorgen om ons, en hij voelt zich schuldig dat hij niks kan doen om zijn gezin te helpen. Tot nu toe hebben wij geen zekere antwoord over onze situatie. Door al die problemen zitten wij nu in een rotte situatie. Als wij elke keer moeten verhuizen moet ik weer nieuwe vrienden maken, en nu kan ik niet zo snel vrienden maken, ik ben bang om mensen te vertrouwen. En het is niet alleen voor mij moeilijk, het is ook moeilijk voor mijn ouders. Ze doen alsof het als goed is met hun, ik ben al oud genoeg om te begrijpen dat het helemaal niet zo is, want daarmee willen zij mij blij zien. Elke keer als wij een negatieve antwoord krijgen dan raak ik mij in een depressie, want je weet niet wat zal er morgen met jou gebeuren, dan voel ik mij niet meer veilig.. Als ik elke keer herinner wat ik in Armenië mee gemaakt heb krijg ik weer dat angst gevoel. Het is moeilijk om elke keer je vrienden laten en weer nieuwe vrienden maken. Als we elke keer verhuizen wil ik niet meer naar buiten of mensen leren kennen want ik ben bang dat ik weer moet verhuizen en dat ik weer mijn vrienden moet verlaten, en zo raak ik mij in de stress. Ik probeer elke keer aan mijn vrienden of aan mensen te laten zien dat alles goed is met mij, maar ze weten niet dat achter dat blij gezicht een lange verhaal ziet. Ik wil niet dat iedereen komt te weten wat er met mij aan de hand is. Want ik ben bang dat mensen mij met andere ogen kijken. Ik hoop dat er wonder zal gebeuren en dat ik een gelukkige toekomst zal krijgen. Ik blijf hopen dat u ons kunt helpen

Met vriendelijke groet

Arsen

Geachte prins William Alexander.

Gefeliciteerd met uw kroning!

We zijn echt blij dat u ons koning wordt.

Ik ben Narin. (15 jaar) ik zit op school Esdal College tL havu. Ik heb broertje hij is 11 jaar en broer hij is 16 jaar en moeder en vader.

Ik ben in Nederland sinds 2010.

Mijn nationaliteit is Jezidi wij hebben geen land. In het land waar ik ben geboren die mensen houden niet van mijn nationaliteit. Ik kan niks aan doen dat ik geen land heb gekregen van God. En daarom moet ik steeds verhuizen om een kleine plekje zoeken waar we wel welkom zijn.

En van al die stres wordt mijn vader serieus ziek.

Ik word er echt verdrietig van. En nog meer stres overleef ik echt niet. Ik had nooit een normale, vrolijke leven.

Ik heb hele mijn leven stres en problemen daardoor voelde ik mij nooit als een kind die kan gewoon spelen en hobby hebben en niks overdenken.

Ik ben nu 15 jaar maar ik voel mij net als 70 jaar.

Niemand begrijpt mij, want niemand had zo'n leven als ik en niemand voelt dat.

Ik ben echt moe van alles in mijn leven. Ik wil gewoon leven en geen problemen en stres hebben.

In mijn 3 korte jaren dat ik in Nederland woon voel ik mij een echte gelukkige mens. Een land als Nederland is echt lieve land en lieve mensen die geen verschil maken tussen verschillende culturen en hier is iedere mens gelijk.

En daar hou ik van. Ik heb heel veel vrienden hier, ze zijn echt aardig en bijzonder en ik wil met hun voor altijd vrienden blijven.

Ik hoop dat ik een kleine plekje zal vinden in Nederland. en ik wil mijn toekomst hier hebben. Ik heb Nederlands goed geleerd en ik doe mijn best op school. Ik vraag u dat u mij een kleine kans geeft om hier mijn opleiding af te maken

en mijn toekomst hier hebben, want alleen in Nederland voel ik mij echt gelukkig en veilig. mijn grote wens is dat ik mag in Nederland blijven en nooit meer verhuizen. En dat mijn gezin zich gezond, vrolijk, rustig en veilig voelt. Zo'n leven als ik heb gehad, hoop ik dat niemand zal hebben.

Ik ben Dankbaar dat u mijn brief leest!

met vriendelijke groet Narin

Geachte Koning Willem Alexander,

Wij zijn de familie P. en wij wonen al drieënhalf jaar in Nederland. Wij komen uit Sri Lanka. Nadat wij veel hebben meegemaakt zijn wij gevlucht naar Nederland voor ons veiligheid.

Wij, Neepan, van 18 en Ragavan van 16, zijn drie jaar geleden begonnen met klas 2 van tl. Daarna deden wij klas 2 van havo tot aan de kerstvakantie. Omdat ons cijfers uitstekend waren maakten wij de overstap naar vwo. Daarna hebben wij ook ons klas 3 vwo diploma gehaald. Omdat wij erg goed waren en goede cijfers hadden werden wij door de school geadviseerd om klas 4 en 5 vwo in een jaar te doen. Daar zijn wij nu mee bezig en het gaat goed. Ons zusje Nivedhana zit in klas 1 van tl/havo en is goed op weg naar havo. Ons broertje Kajan van 7 doet het ook goed op de basisschool.

Tot nu toe is er nog steeds geen duidelijkheid over ons situatie en leven wij daarom in grote onzekerheid. Ons vader is geestelijk ziek en is al meer dan een jaar geleden opgenomen in het besloten afdeling in het ziekenhuis. Hij praat niet en communiceren met hem is ook niet mogelijk. De artsen zeggen dat hij in zijn eigen wereld zit. Ons moeder is lichamelijk en geestelijk heel erg zwak en wij zien haar elke dag nog zwakker worden. Zij gaat regelmatig naar Beilen voor ondersteuning.

Door de familiesituatie heerst er spanning binnen de familie. De sfeer thuis is ook niet goed. Door de situatie heb ik, Ragavan, al meer dan anderhalf jaar depressie. Mijn broer en ik hebben ook elke week een afspraak met de neuropsycholoog. Doordat de sfeer thuis erg slecht is hebben wij ook gezinsgesprekken bij Accare, kinder -en jeugdpsychiatrie. Ons toekomst ziet er daarom heel somber uit.

.....

Wij hopen dat wij in Nederland mogen blijven.

Wij wilden u laten weten hoe wij ons voelen.

Met vriendelijke groet,

Familie P.

Naam : _____

Cijfer : _____

Vak : _____

Datum : _____ Klas: _____

Geachte Koning

Ik ben Hend Fm Yisur

Ik kom uit Irak

Toen ik nog 4 jaar was vertrokken wij met de familie naar Nederland

Omdat mijn vader problemen had in mijn eigen land en omdat er die tijd

veel oorlog was daar als wij daar

waren gebleven zouden wij geen

veilig toekomst tegemoet gaan dus vond

mijn vader het beter om te vluchten

zodat wij een betere toekomst zouden

krijgen zonder oorlog en angst

Toen wij in Nederland aankwamen

was alles heel anders wij moesten de

taal leren en ons aanpassen

Ik ben nu 16 jaar en spreek gewoon

goed Nederlands Ik ben ielerken en

alles van daar vergeten Ik kan nu beter

Nederlands praten dan mijn eigen

taal Ik denk ook liever niet terug aan

die tijden Ik woon nu al bijna 13 jaar

in Nederland Het is voor mij alsof ik al

heel mijn leven lang in Nederland woon

wij zijn tot nu toe al naar meer dan

24 jaar geweest

De ene erc is nog erger dan de andere

maar ze hebben allemaal iets weg van

een gewaagenis Op school kan ik wel

een beetje afwijking krijgen maar nog

denk ik er steeds aan en ben ik bang

om gebeld te worden dat wij

terug moeten

Wij zijn nooit lang op een plek gebleven
Soms was ik bang om weer nieuwe
vrienden te maken want ik wist dat
als ik weer nieuwe vrienden en heel goed
met ze kon opschieten ik dan weer afscheid
moest nemen.

Soms heb ik geen vrienden gemaakt.
Want ik was dan weer bang om ze
kwijt te raken om afscheid te nemen.
Het is ook moeilijk voor mijn ouders
ze beginnen al ouder te worden en
hebben veel gezondheids problemen
en dan is het gewoon moeilijk om
alles in te pakken en dan weer uit te
pakken.

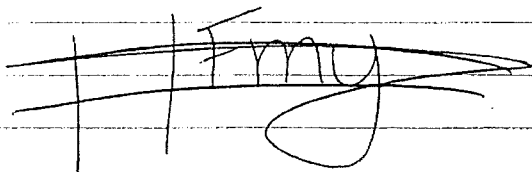
Eerst waren wij een leuke gezellige
familie maar de stress wordt met de
dag erger.

We kwamen naar Nederland om een
beter en veilig leven/toekomst te
krijgen maar het enige wat wij
krijgen is pijn en verdriet.

Maar toch blijven wij hopen
hopen op een veilig en beter
toekomst hier in Nederland.

met vriendelijke groet

Hend F. m.

Naam: MEHRI Zinnabadi Cijfer:

Vak:

Datum: 12,03,2013 Klas:

Ik ben Mehri ik kom uit Iran met mijn ouders
toen kwamen we in Nederland in 2009 eerst gingen
we naar Terapel en in Terapel mijn vader moest
naar ziekenhuis van Geraringen gaan en hij is bijna
een maand in ziekenhuis gebleven want hij had kanker
in Iran hij is ook geopereerd voor de kanker maar hij
moest opnieuw geopereerd worden toen hij terug kwam
naar Terapel gingen naar Andere AZC en wij zijn
vaker verhuisd geworden en mijn moeder zij heeft
ICD zij is ook hier geopereerd we hebben van
alles negatieve gekregen en wij zijn hier cristelck
geworden via een vriend ik kan niet terug naar
Iran gaan want nu is vier jaar dat ik hier
woon en mijn moeder heeft hoge bloeddruk en
bloed gaat niet zo goed naar haar benen
Ik ben hier met een zieke familie ik ben alleen
Ik ben echt moe geworden van zo moeilijke
situatie en nu ik werk in Emmen arbeidsbati

Dat mijn ouders ze moeten elke dag melden

Ik kan niet zo als andere meisjes moeilijker hebben

Wij zijn niet veilig in Aze want we moeten elke dag

Bang zijn dat politie komt om te ons te pakken

Ik weet niet waar van onze zielaankraag was niet
goed.